



NAŠA DRUŠTVA

Veržej. Lep dan je bil 13. julij za veržejsko mladino. Dekliška zveza je obhajala 10 letnico svojega obstoja. Pri pozni slovesni službi božji je obnovila posvetitev Srcu Jezusovega. Popoldne je v dvorani Marijanišča z lepo uspešno prireditvijo pokazala, kaj premore vztrajno delo izobrazbe. V ljubkem prizoru »Deset je let« smo se divili našim malim, ki so izborno pogodili svoje vloge vil in nagajivih palčkov in ki so ob koncu posvetili božjemu Srcu veržejsko mladež. Krona vse prireditve pa je bil govor vlč. g. F. Sal. Gomilška, ki se ni ustrašil dolge poti ter prihitel v našo sredino. Pred desetimi leti je kot ustanovitelj tukajšnje zveze spodbudil z njim lastno gorečnostjo naša dekleta za vztrajno delo Bogu v čast, sebi in domovini v korist. In sedaj ji je dal nove smernice z nadaljnjo samoizobrazbo. Lepa igra »Junakinja Srca Jezusovega« je zaključila pomenljivo slavje. Naj bi naša dekleta ostala vztrajna in se zavedala velevažne svoje naloge in izpolnila nade, katere stavi vanje dom in cerkev.

Solčava. Vsled vojnega razporeda, koji se je vršil v nedeljo, dne 20. julija, so Nazarčani preložili uprizoritev igre »Živ pokopan« na teden pozneje, torej na nedeljo, dne 27. julija z istim sporedom.



DOPISI

Maribor. V mariborski okolici služujem kot viničar in zasluživa s težkim delom v vinogradu skupno oba z ženo deset dinarjev na dan. Pri košnji in spraviljanju sena sem delal pri svoji hrani od 3. ure zjutraj do 9. ure zvečer, da sem potem dobil plače zopet deset dinarjev. Kako naj pri tem zaslužku dnevno večkrat nasitim osem nedoraslih otrok in jih naj dostojno oblečem? Mleka in zelenjave nam letos manjka, da bi vsaj iz tega živeli. Nedeljski počitek se nam ne dovoli in s tem tudi ne, da bi mogli izpolnjevati svoje krščanske dolžnosti. V tej letošnji suši smo morali ob nedeljah in celo na praznik Vnebohoda kositi in sušiti travo. Ko pa sem neko nedeljo šel s svojimi otroci v cerkev, me je pri povratku na dom vinogradnica ozmerjala, da hodim v cerkev, doma pa ima ona delavce v vinogradu. Delali so kaznjenci in moji soviničarji. Torej z otroci bi v nedeljo ne smel v cerkev. Kako naj vzgojim potem svoje otroke za dobre in poštene člane človeške družbe, če jih ne bom vodil v cerkev in sam dajal zgleda k temu?! Ali bo imela človeška družba več koristi od tega, da homo moral mariborski

viničarji z delom onečaščati nedelje in praznike, kot nam to naši gospodarji zapovedujejo, kakor pa če bomo take dneve posvetili sebi, da bomo šli z družinami v cerkev in da homo imeli priliko pogledati, kod hodi naša mladina, ali v cerkev ali pa mimo v gostilne? V sedanjem viničarskem redu stoji paragraf 9. v katerem je izrecno določeno, da se viničarja ob nedeljah in praznikih brez nujnega vzroka ne sme siliti k delu. Nujnega vzroka za nedeljsko delo letos ni enega ni bilo, delati pa smo vendar morali. Zakaj se ne izvaja viničarski red? Mi svoje dolžnosti moramo storiti, mnogi vinogradniki pa svojih dolžnosti napram nam nočejo priznati in s tem tudi ne sedanjega viničarskega reda. Ali ni nikjer na merodajnem mestu koga, ki bi se zavzel za nas, da bi se vsaj to, kar je določeno v viničarskem redu moralo izvajati?

Razvanje pri Mariboru. Namesto dosedanjega župana g. Miha Kac je imenovan g. Franc Korošec, posestnik in čevljarški mojster. Novim občinskim odbornikom pa g. Peter Pristernik. Bivši župan je načeloval občini nad devet let ter si je pridobil za občino velikih zaslug. O tem pričajo lepe ceste, javna električna razsvetljava, popravljena podružnica sv. Mihaela in pokopališče in še marsikaj. Pa tudi novi župan, ki je že tudi nad deset let pripadal občinskemu zastopu, nam daje jamstvo za dobro vodstvo občine v korist in dobrobit vsem občanom brez razlike in dobrobit vsem občanom brez razlike. Zelja vseh dobro mislečih Razvančanov je, da bi zavladal v občini in med občani mir in da bi vsi brez razlike stremeli le za eno in to za povzdig občine in dobrobit občanov. Zato pa je treba več medsebojne ljubezni in iskrenega prijateljstva.

St. Peter pri Mariboru. V četrtek, dne 25. tega meseca, ko bodo čitatelji to številko že imeli v rokah, bo naš priljubljeni g. župnik praznoval 25 letnico mašniškega posvečenja. Ne župnikuje še dolgo med nami a vendar je že ves naš in mi njegovi. S svojim ljubeznivim nastopom in gorečnostjo za čast božjo ter vedno pripravljenostjo pomagati in svetovati kjer je treba, si je pridobil naše zupanje in ljubezen za 25 letni jubilej mu želimo še zlati jubilej. — Po precejšnji suši smo dobili zopet dovolj dežja. Vse je zopet sveže in zeleno. Vinogradi kažejo letos izoborno, kakor že mnogo let ne. Tudi sadja bo obilo. Naj nas Tisti, ki daje našim vinogradom, sadonosnikom in poljem tako bujno rast in obilen sad, obvaruje tudi toče in hudega vremena, da bodo v jeseni naše kleti in kašče polne bogatih pridelkov. — Dekliška osnovna šola, ki je bila že nujno potrebna popravila, se popravlja. Saj stavba še menda ves čas, kar obstoja, ni bila popravljena.

St. Peter pri Mariboru. Prosvetno društvo »Skala« ponovi v nedeljo, dne 27. julija tega leta popoldne ob 3. uri na vrtu g. Sande lepo ljudsko igro »Deseti brat«. Med odmori igrajo

tamburaši. Pred igro pa bo primeren govor. Sempeterčani in sosede, pridite!

Pragersko. Izobraževalno društvo »Skala« iz Zgornje Polskave uprizori v nedeljo, dne 27. julija na Pragerskem v bivših prostorih g. I. Predoviča dramo »Prisega o polnočja«. Sodeluje tamburaški zbor.

Sv. Miklavž pri Ormožu. Dolgo se nas je tiogibalo letos neurje in tiho smo upali, da bomo srečno dočakali trgateve, ki se je obetala izredno lepa in obilna. Dne 18. julija pa je bil tudi za naše gorice usoden dan. Okrog ene popoldne se je nagromadil nad nami temen oblak, začelo je treskati in vsula se je gosta toča. Dobre četrte ure je sula in skoro čisto pobelila naše griče. Potem pa je nevihta nadaljevala svojo usodno pot nekam proti Medji murju. Ljudje so hiteli v svoje ljube vinograde in jokali nad žalostnim prizorom. Marsikje je uničeno nad polovico pridelka. Listje je sesekano in grozdje leži razbito po tleh. Vinogradniki so takoj začeli znova škropiti, da obvarujejo vsaj to, kar je še ostalo. Ljubi Bog nam prizanesi v bodoče!

Ležno pri Sv. Florjanu. Naznanja se vsem tistim, ki ob Snežnici radi poromajo semkaj, da se shod ob tem Marlijnem godu ne bo vršil dne 10. avgusta, to je drugo nedeljo avgusta, kakor bi utegnili nekateri misliti, temveč že prejšnjo nedeljo, dne 3. avgusta. — Zupni urad Sv. Florjan ob Boču.

Sv. Peter v Savinjski dolini. V nedeljo, dne 27. julija ob 3. uri popoldne gostujejo študentje od Sv. Pavla s šaloigro »Samec« v našem društvenem domu. Igro uprizore v korist dijaške kuhinje, zato je vabimo občinstvo, da se prireditve v obilnem številu udeleži.

St. Janž na Dravskem polju. Da St. Janž na Dravskem polju v kulturnem oziru ne zaostaja za svojimi sosedi, marveč jih še celo nadkriljuje v gotovem oziru, pričča nov, če tudi še ne dograjen društveni dom in živahno društveno delovanje v njem. Da je temu res tako, se je pokazalo zadnjo nedeljo, ko se je kljub slabemu vremenu zbrala v dvorani množica občinstva, da prisostvuje prvemu večjemu javnemu nastopu domačih študentov. Vsak udeleženec je moral oditi s prijetno zavestjo, da se skriva v mladi dijaški četi velika moč, ki ho ob svojem času gotovo prišla do razmaha. Ali nadkriljuje Greif Cafuto ali obratno, je zaenkrat težko reči; gotovo pa je, da je v obeh skrita moč in delavnost, ki bosta ob svojem razmahu domači župniji v ponos. Isto o drugih. Tudi v gnotnem oziru je prireditev lepo uspela.

Krčevina pri Mariboru. Na Porcujujnkulo; dne 2. avgusta ob petih popoldne se blagoslovijo pred frančiškansko cerkvijo trije zvonovi za prenovljeno in posvečeno kapelo na Aninem hribu. V nedeljo, dne 3. avgusta bo ob 9. uri slovesna blagoslovitev s službo božjo. Pridite!

Med povabljenimi gosti je tudi bil mestni pisar Koder s svojo hčerko Moniko, ki je pomagala gospej sodnikovi pri pripraviljanju jedil, ker ta ni mogla sama biti povsod.

Grof Thurn se je kaj razveselil, ker je upal dobiti ugodno priliko, da se seznanj z Moniko. In to se mu je tudi posrečilo.

Že takoj ob prihodu, ko je hišni gospodar predstavil odličnim gostom svoje prijatelje, je grof Thurn spregovoril nekaj laskavih besed z Moniko, ki je takoj zardela v obraz, saj tolike prijaznosti visokega plemenitaša ona kot hči uradnika ni pričakovala. Sramežljivo je povsela oči in si skoraj ni upala pogledati grofu v obraz. Grof je bil lep mož ter je tudi znal sladko govoriti, da so njegove besede našle kaj lahko pot do čenskega srca.

Monika tudi ni bila brez zanimanja za grofa. Odkar ga je videla pri birni v cerkvi in pozneje večkrat na ulici, so njene misli večkrat uhajale k njemu, če tudi si je morala reči, da je vendar nesmisel, se pečati s takimi mislimi.

A ženska je ženska in že Eva v rajni ni bila močna dovolj, da bi se ustavljala skušnjavam. Tekom večera je grof Thurn našel priliko, da se je približal Moniki. Ko se je začel ples, ni se dol-

go pomišljal, marveč se je kmalu pomešal med plesalce, kar so smatrali meščani za veliko čast. Če bi pa vedeli, posebno Monikin oče, kaj je bil pravi vzrok, bi gotovo sodili drugače, oče pa bi Moniko s plesa umaknil.

Toda bilo je ravno nasprotno. Oče Koder je bil prepošten, da bi mogel o plemenitašu misliti kaj slabega, še celo ponosen je bil, da je plesal grof Thurn skoraj izključno z njegovo hčerko in se z njo prijazno razgovarjal.

Minula je trgatev in veselica. Gostje so se razšli, tudi grof Tatenbah in Thurn, ki se je prav srčno poslovil od Monike, sta zapustila veselo družbo.

Ko sta prišla domov, odložila plašče ter sedla k mizi, je grof Thurn veselo razpeložen rekel:

»Tatenbah, jaz sem vesel in srečen, vedno ti ostanem hvaležen, ker si me vzel seboj na ta večer.«

»No, kaj pa je posebnega v družbi teh ljudi,« odvrne malomarno Tatenbah, »kar se mene tiče, bi ne bil šel, v sedanjih prilikah pa smatram za potrebno, da idem med nje, ker se bliža čas.«

»Kakšen čas, kaj hočeš s tem reči,« vpraša grof Thurn.

»Velike stvari se pripravljajo, ti pa seveda



Preklc. Marija Rižnar, kolarjeva žena v Ormožu, izjavim, da so govornice, da je Emeršičeva družina na Lentih nesnažna, izmišljena in neresnične ter se zahvaljujem g. Emeršiču Jakobu, da je odstopil od tožbe zoper mene. 884

Učenca sprejemem takoj iz poštene hiše in kateri ima veselje do sedlarske obrti. Alojzij Laznik, sedlar v Slov. Bistrici. 887

Prodajam lepo posestvo, gozd, njive, travniki, v izmeri 15 joh. Zraven je mlin na tri kamne ob stalni vodi v dobri žitnem kraju, ležeče vse to ob glavni cesti. Cena po dogovoru. Kje, pove uprava Slov. Gospodarja. 885



Ojstrica. K našemu poročilu v zadnji številki še dodamo: Dne 29. junija tega leta (na kresno nedeljo) nam je v izbranih šestdesetih postavljaj za vzor našega svetnika in vzglednika Janeza Krstnika sosedni župnik č. g. Ferdinand Pohraški iz Trbonj, slovesno sveto mašo z asistenco pa nam je služil č. g. Martin Vrzepak. — Dne 20. julija, ko to pišemo, doma malo počivamo (imamo samo na Ojstrici zjutraj navadno nedeljsko sveto opravilo), ker se vršita v bližnji sosesčini od nas in od Pernic dve slovesnosti: ena — še v naši občini, toda že v dravogradski župniji — pri podružnici sv. Magdalene magdalenska nedelja, obenem blagoslovljenje novih zvonov, druga na Muti, šmarjetska nedelja; danes teden pa se začnejo spet pri nas tri nedelje zaporedoma razne slovesnosti, in sicer: Dne 27. julija lepa nedelja (Jakobova) pri Sv. Duhu, dne 3. avgusta slovesna blagoslovitev in sveta maša ob 10. uri pod milim nebom pri »Treh križih« na »Poltnikovi ravni« in dne 10. avgusta lepa nedelja (Ožbaltova) na Ojstrici. Ne odvrni od nas ljubi Bog svojega blagoslova, za katerega Te tolikokrat prosimo!

Slovenjgradec. V noči od 14. na 15. julija je nenadoma preminul na posledicah srčne vodenike dolgoletni, sedaj upokojeni komandir žand. postaje v Mislinju g. Anton Ledinek. V pondeljek zvečer je po skupni večerji s svojo družino, kakor po navadi legel k počitku na videz zdrav in čil, a se je drugo jutro preselil v večnost. Rajni zapuščala žena in petletnega otroka. Pogreb splošno priljubljenega Ledineka se je vršil v četrtek, dne 17. julija. Udeležili so se pogreba razven številnega občinstva tudi njegovi tovariši iz postaj Mislinjske in Saleške doline, vsa lokalna oblastva in zastopstva. Pri odprtem grobu se je v ganljivih besedah poslovil od njega žandarmerijski poročnik v pokoju g. Tomaž Ovčar. Blagemu pokojniku blag spomin, ostalim pa naše sožalje! — Gibanje prebivalstva. V prvem polletju 1939 je bilo v slovenjgraškem srezu 124 porok, 478 rojstev, med katerimi je 64 nezakonskih in 15 mrtvorojenih. Umrlo jih je 264. Število rojstev je skoro enkrat tako veliko kakor pa število smrtnih slučajev. V starosti do enega meseca je umrlo 24, v prvem letu starosti 51, v starosti od 1 do 5 let pa 75 otrok. V starosti od 50 do 70 let jih je umrlo 63 in v starosti od 70 let naprej pa je umrlo 59 oseb. Za jetiko je umrlo 48, za pljučnico 25, za kapjo, srčno napako in sorodnimi boleznimi je umrlo 51 ter po naravnih smrtnih slučajih je umrlo 99 oseb. Če pogledamo to statistiko, vidimo, da je umrljivost v prvih petih letih znatno večja kakor pa umrljivost v starostnih letih. Ravno tako tudi vidimo, da je za naravnimi smrtnimi slučajih na prvem mestu jetika, nato sledi pljučnica, dočim je število ostalih smrtnih slučajev malenkostno. Največ mrličev je v Slovenjgradu in to 24, od katerih

pa je 22 tujcev, ki so umrli v bolnici. Rojstev je bilo največ v občini Velenje 33, potem Mislinju 20, v Leganu 19, Soštanj okolica 16, Soštanj mesto 15 in v Slovenjgradu 12. — Sreča pri ribolovu. V četrtek popoldne je na ribolovu v potoku Mislinja od St. Jederti do St. Janža ujel g. Ivan Kassel iz Slovenjgradca 2 in pol kg težkega lipana, ki je bil izredno lep in rejen. Res izredna ribolovska sreča!

Sv. Ožbalt ob Dravi. Še le 5. in 10. avgusta tega leta se bo slovesno in svečano letos obhajalo naše farno žegnanje s starodavnim romanjem vred. To pa zaradi skupnega romanja k Mariji Pomagaj na Brezje. Obakrat bo več svetih maš s pridigo.

Cirkovce. V nedeljo, dne 20. julija, smo položili k večnemu počitku telesne ostanke rajnega Matevža Pleteršek, bivšega posestnika v Mihovcih, v starosti 82 let. Da je bil rajni priljubljen in spoštovan je pokazal njegov pogreb. Prihiteji so od blizu in daleč znanci in prijatelji, da so mu izkazali zadnjo čast. Spremljali sta ga dve četi gasilcev, krsto pa so nosili gasilci iz Cirkove, kateremu društvu je bil rajni ustanovitelj in častni član. Rajni je zadnja leta veliko trpel na boleznih. Pred dobrim letom je še moral prestati operacijo na licu vsled raka. Počivaj v miru! Vsem sorodnikom pa naše sožalje!

Sv. Jakob v Slov. goricah. Zalostno so po daljšem času zapeli zvonovi mrtvaško pesem. Vkljub temu, da smo vedeli da ni rešitve za Jarčevu Angelo, nas je vseeno pretresla vest o smrti mlade upa polne deklice, katero smo vsi ljubili radi tihega in mirnega značaja. Tolaži nas resnica, da kliče Bog najraje k sebi one, katere ljubi. V imenu domačih naj bo tukaj izrečena srčna zahvala vsem, ki so jo spremili na njeni zadnji poti; sprejmejo naj zahvalo njene tovarišice družbenice, posebno pa pevke za žalostinke kakor tudi g. župniku za ganljiv govor ob grobu.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Tako dolge in tako soparne vročine, kakor je bila prejšnje tedne, pa menda že dolga leta nismo imeli. Človek res že ni več vedel, kje bi si pogasil pekočo žejo; kajti jezik se nam je od žeje že kar za zobe in na nebo prijelam in je bil suh, da smo ga po ustih že komaj obračali. S človeka je bil pot po dnevi in ponoči, zjutraj in zvečer, vedno enako, ker so bili večeri in noči enako soparne kakor dnevi. In v tej splošni žeji smo kaj pridno stegovali svoje roke po »sauerbrunnarčah«, v katerih smo imeli Spindlerjevo ali Pavričevo slatino in jo marljivo mešali z amerikancem ali s šmarnico, da smo si vsaj za silo pohladili svoja žejna usta. — Največ so ljudje trpeli po naših hribovitih krajih, kjer so morali od daleč na breg nositi vodo za sebe in živino. Pa tudi one krotke živalice, ki vsak večer razveseljujejo naše uho z vedno enako in vedno lepo pesmijo, ki se začne z »rega, rega, rega, krak krak« in tudi tako konča, tudi te živalice, pravim, so

morale mnogo pretrpeti; iz praznih malak so se morale izseliti ali pa v njih storiti žalosten konec. In ko je bila suša najhujša, ko je bila blizu nevarnost, da bi se na polju in po vrtovih vse posušilo, tedaj pa je ljubi Bog v svoji veliki dobrotljivosti razpel čez naše hribe in doline dovolj deževnih oblakov in razpokana zemlja se je napojila, vsa narava se je pomladila in poživila in poživil in pohladil se je tudi človek.

Sv. Anton v Slov. goricah. Globok in težek utis na vse župljane so napravili trije slučajni smrti v zadnjem času v naši fari. Povsod priljubljenega in dobro znanega g. Vinka Lovrenčiča je v njegovem 65 letu poklicala božja previdnost k sebi dne 11. julija. Ob odprtem grobu smo se klanjali njegovi skrbnosti in požrtvovalnosti v gospodarstvu. Bil je skrben oče svojim otrokom, vsem drugim pa vedno zvest in dober tovariš! — Komaj pa je njega zagrnila zemlja, že je zadonel zvon k nenadni smrti Jere Štelcar. V nedeljo, dne 13. julija so jo našli sredi sobe ležečo nezavestno. G. župnik jo je še mazilil s svetim poslednjim oljem, nakar je potem ponoči izdihnila svojo blago dušo. — Jako žalosten je bil tudi slučaj smrti triletno Alojzije Zelenko, ki se je dne 7. tega meseca vtopila v mlaki. Starši zelo žalujejo nad bridko izgubo ljubega jim otročka. Bodi vsem zemljica lahka in ljubi Bog dober plačnik, vsem za njimi žalujočim pa naše globoko sožalje!

Tišina v Prekmurju. Pri nas smo pokopali smrtno ponesrečenega posestnika Matijo Horvata v starosti 73 let. Horvat je kupil v Slovenskih goricah vino. V petek ga je hotel odpeljati domov. Z njim je bil tudi sin. Pri Orehovcih je bilo treba peljati po klancu navzdol. Oče in sin sta skočila z voza, da bi ga zavrla. Oče je skočil pred konje, da bi jih zadržal, sin pa je šel za voz k zavori. Komaj je prijel sin za zavoro, se je odigrala nesreča, ki je zahtevala očetovo življenje. Voz je zdrčal po klancu navzdol in je začel konje tolči po kolnih. Kmet jih ni mogel zadržati, a tudi za to ni imel časa, da bi odskočil. Podivjane živali so ga podirle na tla in skočile nanj. Vse se je zgodilo tako naglo, da ni sin niti opazil. Še le takrat se je zavedel, ko je voz oddiral in je na cesti zagledal očeta v mlaki krvi. Oče je nutil grozno stiko. Konji so mu s kopiti razmesarili glavo, potrli roke in noge ter mu zadali druge globoke rane, iz katerih je vrela kri. Sin je bil tako zbežan, da v prvem hipu ni vedel, kaj naj bi storil s ponesrečenim očetom. Ko so pa prišli na kraj nesreče tudi drugi ljudje, so naložili ponesrečenca na voz in so ga odpeljali v Radgono v bolnišnico. Ko so ga pripeljali v bolnico, je Horvat izdihnil.

Ormož. V pondeljek, dne 14. julija, so potegnili iz Drave mrtvo truplo Jožefa Korošca, ki je dne 6. julija utonil pri kopanju pod gradom Borl pri Sv. Barbari v Halozah, kjer je služil kot kletar.

Razne avtobusne zveze.

Rogatec, Rogaska Slatina, Mestinja, Sv. Peter pod Sv. gor. Cmurek, Apače, Gornja Radgona. Brežice, Bizeljsko. Mozirje, Gornji grad. Sv. Lovrenc na Drav. polju, Ptujška gor. Šmartno ob Paki, Solčava. Murska Sobota, Dolnja Lendava. Oplotnica, Konjice. Ljutomer, Ivanjci, Gornja Radgona. Ljutomer, Strigoga, M. Središče. Ptuj, Makole, Poljčane, Rog. Slatina. Mestinje, Sv. Peter pod Sv. gorami. Brežice, Novo mesto. Rajhenburg, Kozja. Kranj, Jezersko. Prevalje, Črna pri Prevaljah. Sv. Lovrenc na Poh. Sv. Lovrenc trg.

Vozni red teh zvez dobite v Cirilovi tiskarni.

imaš vse druge misli. Meni se celo zdi, da si pre-globoko pogledal ne samo v kozarec, ampak tudi v lepe Monikine oči.»

»Da, da, uganil si,« pritrđi živahno grof Thurn, »lepšega dekleta na svetu ni, kakor je pisarjeva hči, presrečen sem, da sem jo spoznal.«

»Se li s tem zadovoljiš,« vpraša porogljivo Tatenbah, »poznam te namreč od druge strani.«

»Seve, seve, dragi, to se razume, da ne bom samo gledal lepe golobice, biti mora moja, celo moja.«

»To je tvoja stvar, saj si v tem strokovnjak,« odvrne grof Tatenbah zbadljivo.

»Je res, toda v tem slučaju ne vem, kje in kako bi se lotil, ker sem v tem mestu več ali manj tujec; pomagati mi torej moraš ti.«

»Ha, ha, ta je dobra, to bi bilo romantično, ko bi ti jaz moral pomagati loviti golobico. Naredi to sam, za me bi to v sedanjih prilikah bilo prenevarno.«

»Zakaj,« vpraša grof Thurn hlastno.

»Jaz rabim sedaj ljudi za svoje namene, in ti so v resnici dalekosežni.«

»Kakšno je to namigavanje, povej mi vse,« reče grof Thurn ter primakne svoj stol bližje k svojemu gostitelju.

»Prišel je pravi čas, da se o tem pogovoriva,« odvrne grof Tatenbah z bolj tihim glasom, »mislim sem o tem že večkrat s teboj govoriti, danes je najlepša prilika, zato ...«

»Radoveden sem, kaj mi imaš povedati,« poseže vmes grof Thurn.

»Stvar je važna, a tudi nevarna. Zato mi pri-seži že v naprej, da o tem molčiš, ako ne stopiš z menoj v zvezo.«

»Prisežem, pa zahtevam protiuslugo, da pomagáš tudi ti meni,« odvrne grof Thurn, dvigne tri prste desne roke, nato pa seže grofu Tatenbahu v roko.

»Torej velja, sedaj pa poslušaj,« reče grof Tatenbah tajinstveno.

Razložil je vse, kaj nameravajo ogrski ter hrvatski plemenitaši, uporabljajoč nezadovoljnost, ki vlada med ljudstvom in stanovi zaradi ravnanja dunajskega dvora. Razodel je v splošnem, kašne načrte imajo in kako jih hočejo izvesti. Pokazal je prijatelju tudi listino, s katero se je zavezal biti zarotnikom zvest.

Grof Thurn je gledal nekaj časa, kakor da bi izpočetka vsega ne razumel, se pogladil po čelu, nato pa je rekel:

Ljutomer. Podtaknil je pred nekaj dnevi nekdo ogenj v čevljarški delavnici g. Janka Prelog v hiši slaščičarja Janka Skrajnar v Ljutomeru. Ponoči je začelo goreti pri delovni mizi mojstra, nato se je še vnelo okno, nakar je slaščičarjev vajenec proti tretji uri zjutraj, ko je delal sladoleđ, to opazil in opozoril gospodarja; nato so ogenj takoj pogasili. V slučaju, da bi vajenec tega ne opazil, bi zgorela najbrže vsa bližnja okolica te hiše pod osnovno šolo. — Ljutomerska mestna občina si silno prizadeva, da se ji vrne katastrsko upravo nazaj v Ljutomer, ker je novi finančni zakon več takih uprav, med temi tudi ljutomersko ukinil. V takih zadevah morajo ljudje potovati v Ptuj; največ trpe vsled zamude časa in izdajanja denarja za potovanja stanovalci krajev v Apački kotlini, pa tudi vzhodno od Ormoža ležeči kraji sodnega okraja Ormož bi želeli ne samo katastrsko upravo v Ljutomer, ampak sploh, da se priključijo te občine k političnemu srezu Ljutomer, ker imajo prebivalci teh krajev do Ljutomera komaj eno do največ dve uri hoda peš, dočim so od Ptuja oddaljeni 25 do 30 km in po največ od železnice oddaljeni do dve uri hoda. — Dne 10. avgusta tega leta se bo vršila v Ljutomeru slovesna otvoritev novo zgrajenega gasilnega doma. Ta lepa stavba je prava dika mestu Ljutomer. K dograditvi je največ pripomoglo delovno vodstvo ljutomerskega gasilnega društva in pa sploh dobri meščani-poseselniki z voznjaki. Pokrovitelj te proslave je ban dravske banovine g. Dušan Serbec, blagoslovitev doma in slovesno mašo na prostem bo pa opravil prevzvišeni knezoškof lavantinski g. dr. Andrej Karlin. Na to redko sijavnost se vse mesto vneto pripravlja. — Delavka Uršula Berč, stanujoča na Kamenščaku si je pred časom ob nabiranju drv v hosti vsled padca, ker se ji je spodrsnilo, zlomila nogo. Zateči se je morala k zdravniku in se zdravi na domu. — V Škrobarjevem vinotoču v Vogričevcih se je počelo zadnje nedeljo med gosti prerakanje, prerivanje in razbijanje. Lastnik vinotoča jih je hotel pomiriti, a jo je izkupil in največ dobil. Moral se je zateči k zdravniku. — Dne 16. julija je v Globoki, občina Štrigova upepelil požar hiši z gospodarskimi poslopji posestnikoma Nečemer in Rajh. — Vzrok požara ni znan. Delovnim požarnim brambam, posebno pa ljutomerski, ki je prihitela z motorno brigadno na pomoč, je zahvaliti, da se požar vsled vetra ni razširil na sosedna poslopja. — Dne 17. julija je v sanatoriju v Feringu v Avstriji umrla posestnica Hedvika Rajh, ki zapušča moža in hčerko. Pokojnica je postala žrtev dolgotrajne mučne zavratne bolezni. Naj počiva v miru! — Odložil so svoje mandate kot občinski odbornik mestne občine Ljutomer gospodje Avgust Lukačič, šef železniške stanice, Lovro Kuhačič, davčni inšpektor in šef davčne uprave, katerima nameravajo slediti tudi drugi.

Sv. Andraž v Slovenskih goricah. Pretečeno nedeljo smo obhajali lepo slovesnost prvega svetega obhajila, ki so ga naši malčki lepo in spodbudno prejeli. Kako ganljivo je bilo gledati nedolžne čiste duše naših malih se bližati k mizi Gospodovi. Po večernicah so bili sprejeti v Marijin vrtec. — Po dolgi hudi suši smo vendar dobili blagodejni dež, ki je poživljal izsušeno zemljo, pa hvala Bogu brez vremenske nezgode. Letošnja zimska setev je pri nas zelo slaba, dočim koroza in krompir dobro kažeta. Tudi v sadonosnikih je zelo slabo, po nekaterih krajih niti za domačo potrebo, kaj še le za prodajo. Edino vinska trta še precej dobro kaže, zlasti je bogato obložena šmarnica, ki pa je zelo zapovražena. Marsikateri gospodar bo imel težko glavo in zabuhli obraz. Pa tudi marsikatera gospodinja bo na račun šmarnice globokega obžalovanja vredna. Dobro bi bilo, da bi se ta dar božji zmerno užival, da ne bo pozneje pokore, ki pride prekasno. — Dne 13. julija smo pokopali vrliga moža Martina Goloba iz Slapšćine, starega 76 let. Naše Apostolstvo mož je izgubilo z njim vrliga člana. Domači gospod župnik se je z iskrenimi besedami poslovlil od predragega župljana. Dalje smo pokopali občinskega ubožca Jožefa Vrščič v visoki starosti 87 let. Naj sveti dobri ma možema večna luč. V nedeljo se je poročil Jožef Suhač iz Vitomarec z Marijo Požegar tudi iz Vitomarec. Novoporočencema želimo obilo dobrega blagoslova.

Sv. Vid pri Ptuj. Ta teden smo pričeli s

popravo naše farne cerkve. Ko smo odstranili stara dva stranska oltarja, smo dobili spodaj fresko-slike, ki so bile narejene pred 300 leti. Poklicali smo strokovnjake gg. Skrabarja in dr. Steleta, ki sta fotografirala sliko in tudi sv. Donata pod Marijinim oltarjem. Naleteli smo tudi na rimske nagrobne kamne, ki smo jih izročili ptujskemu muzeju. Upamo, da bo naša cerkev kmalu popravljena, da nam bo v veselje in ponos. Postavili bomo dva nova oltarja, ki ju dela g. Sojč. Tudi bo vsa cerkev preslikana. Z božjo pomočjo upamo, da bo delo kmalu končano.

Gornja Radgona. Ze dolgo časa je od tega, kar smo v »Slovenca« brali, da se bo v Zagrebu vršil evharistični kongres in da bomo imeli Slovenci tudi priložnost se ga udeležiti. Čim bolj se približuje čas, da bomo zasedli železniške vozove, tem večje zanimanje je med nami. Kakor se vidi, se mladeniči najbolj pripravljamo, da se v kolikor mogoče velikem številu udeležimo tega kongresa. — Zelo žalostno je za mladega fanta, če bi ne imel veselja podati se kam od domačega ognjišča, posebno ko nas naši duhovni voditelji kličejo, da si osvežimo duha skupno z brati Hrvati. Zatorej še enkrat zakličem mladeničem: Na korajžo!

Majšperg. Dne 11. julija smo spremlili k večnemu počitku zemeljske ostanke g. Florjana Plevčak, posestnika, gostilničarja in peka. Ni bil sicer naš občan v preteklosti, bil pa je povsod priljubljen. Dolgo je bolehal, iskal je v bolnici pomoči, a je ni več našel. Hiral je vedno bolj in kljub še ne previsoki starosti v 67 letu zatisnil svoje oči. Bil je marljiv za dobrobit svojih otrok v telesnem oziru; a tudi svoje duše ni pozabil, kakor nam je preč. g. župnik ob odprtem grobu v pretresljivih besedah povedal ter bližnjim sorodnikom in drugim na srce polagal, naj bi ga pomenali. Domači moški zbor mu je zapel tri žalostinke. Prvo na domu, drugo pri cerkvi in tretjo pri odprtem grobu na mirovdvoru. — Pogreb je bil velik, kar priča, da je bil pokojni Florjan povsod priljubljen. Saj je za agal celo župnijo in še sosedne s krumom in pecivom. Zato so prišli k pogrebu tudi iz sosednih župnij kljub močnemu dežju. Dragi, počivaj v miru! Za tvoj trud in trpljenje ti daj Bog večno plačilo!

Mislilje. Za delavska in kmečka dekleta se je vršil v mesecih aprilu, maju in juniju gospodinjski tečaj. Potrebne prostore je dal na razpolago g. Perger. V četrtek, dne 10. julija so ob zaključku tečaja tečajnice priredile zakusko in povabljenim gostom pokazale, koliko potrebnega znanja so si pridobile v kratkih mesecih. Hvaležni smo prerediteljem tega tečaja. Želimo samo še en tak tečaj za jesen. — Podružnica Sv. Lenarta ima zvon, ki bo menda najstarejši v škofiji. Napis je latinski in skoraj nečitljiv. Razvozlat bi ga morda samo kak zgodovinar. Zvon je zdaj počen in se bo lepega dne razletel, ako se pravočasno ne spravi v kak muzej. — Lepa cerkvena sv. Lenarta je takorekoč brez zvonov. Bi bilo škoda, če bi tako ostalo. Poskusimo nekoliko misliti na rešitev tega vprašanja. — Prvoobhajancev je bilo letos nad 80. Posebnost med njimi so bili planinski otroci, ki radi oddaljenosti ne morejo h katehetskemu pouku. V štiri ure oddaljeni Komisiji je krog 50 otrok brez vsakega pouka. Podjetje gosp. Pergerja, ki je delavstvu prijazno in naklonjeno, bo storilo mnogo dobrega, če bi tem otrokom oskrbelo lokal vsaj za katehetski pouk.

Šmartno v Rožni dolini. Nesreča je zahtevala žrtev iz naše sredine. Smrt je naglo vzela mladeniča Franca Kovač iz Šmartna, zidarja po poklicu. Bil je zaposlen pri stavbenem podjetju Goligranc v Rimskih toplicah. Ker je imel veliko veselje do vode, se je šel večkrat kopat v Savinjo. Zalostna usoda pa ga je zadela dne 5. julija, ko je brez pomoči izginil v deročih valovih. Njegovo truplo je bilo najdeno dne 7. julija. Bil je vrl mladenič ter zvest naročnik »Slovenskega Gospodarja«. Ves svoj trud in trpljenje je žrtvoval dragim staršem. Pred nekaj meseci je zgradil novo stanovanjsko poslopje. Njegovo truplo počiva v Rimskih toplicah. Bog mu bodi milostljiv sodnik in plačnik! Domačim in sorodnikom pa naše iskreno sožalje!

Gornja Ponikva. Dolgčas mi je postalo; H-stak sem po časopisih, pa najdem v »Slovenskem Gospodarju« vabilo v Gornjo Ponikvo. V soboto zjutraj sem odrinil iz hmeljskega

Zalca čez nič manj s hmeljem založene Gotovlje po tako imenovani cesti pod peklom. Hm, hm, če bi v pravi pekel vodila tako slaba cesta, menda ne bi nobena duša hodila po njej. Hvalil sem Boga, da je moje potovanje po dnevu in da sem bil večasih vajen tudi krivce pasti. Tiste stranske poti bi bilo dobro odpraviti; namesto da biješ ubogo živinče, pa zabij kamen, in cesta bo boljša, če tudi navkreber, saj se boš zavedal, da greš na Gornjo Ponikvo. Narava je bogato obdarila vso ponkovsko okolico z dobrim materialom za dobre ceste. Škoda za krasno prirodno lego, ki bi marsikateroga dobernega letoviščarja zvalila na obisk. S tem bi se tudi rešilo vprašanje, kam z mlekom in drugo enako robo, ki se tako težko pošilja bodisi na Doberno ali pa v Celje. Ljudje bi prinesli sami dinarčke. Kakor sem opazil, so hmeljniki na Ponikvi le nekoliko zmanjšani, pa lahko bi bili še bolj, zato pa boljše obdelani, pa bi bila ista vrednost. Cerkvica je krasna, samo ta napaka je v njej, da se mladi ljudje tako pri vratih drža, sredina pa je prazna. Dekleta, ki imate solnčnike, zakaj ne bolj v sredino pred oči ljudi? No, fantje, kaj pa vi? Prav po fantovsko so se odrezali oni, ki so v procesiji nosili veliko bandero. Zakaj pa imate še druge v cerkvi sv. Pankracija. Lepa je tudi glasna molitev v procesiji. Posebne vrednosti je tudi, da je tako uravnano, da se vsa cerkvena opravila začne že ob šestih uri zjutraj. Tako se ljudje lepo po opravilu podajo domov in ne posejajo po gostilnah. Hvale vredno je, da ima Ponikva samo dve gostilni in sicer samo eno v vasi. Alkohol se ti ne vsiljuje, ampak postreže se z domačo pijačo po tvoji želji. Vesel pa si lahko, ker ne opaziš slabih časopisov. Prav je to: v gostilno dobro pijačo in dobro časopisje, če je slabo, ni dobro ne eno ne drugo. Minil mi je dan, pa sem jo mahnil na novo avtopostajo po že nekaj izboljšani občinski cesti. Imam pa namen vas v kratkem obiskati. Do takrat ostanite zdravi!

Ponikva ob južni železnici. Za romanje k Mariji Pomagaj na Brezje je tukaj mnogo zanimanja. Srce nas vleče v slovenski Lurd! Tudi na evharistični kongres v Zagreb bomo poslali svoje zastopnike. Posebno pa se veselimo porcijunkulske pobožnosti, ki se že nekaj let sem obhaja v naši farni cerkvi v nedeljo, dne 2. avgusta. Zelo veselo je tudi, da živimo v tako zdravem kraju. Ze tri mesece nismo imeli smrtnega slučaja, dasi ravno nas je okoli 2000!

Šmarje pri Jelšah. Naše prosvetno društvo je zadnje nedeljo uprizorilo lepo podučno igro »Prevžitkarje« ter burko »Kje je meja«. Zelo pozdravljamo delo mladine. Zal, da se mladina premalo oklepa našega društva. Treba je društveno delo poživiti ter razširiti na vse kroge naše mladine. Prosvetno društvo namerava napraviti izlet na Boč in povabiti tudi mladino iz Kostivnice in od Sv. Križa na ta izlet. Šmarski fantje in dekleta, pristopite v najobilnejšem številu k prosvetnemu društvu! — Gasilno društvo v Mestinju priredi dne 10. avgusta blagoslovitev nove motorne brigadne, katera je že v gasilskem domu. Blagoslovitev bo pri sladkogorski podružni cerkvi sv. Benedikta. Prosimo že vnaprej za obilno udeležbo in polno denarnico, ker bo gotovo po blagoslovitvi dobra kapljica za mal denar na veselici na razpolago, ki bo na prostem pri Hajneju. Podroben spored še objavimo. Vožnja in zveze z vlakom so zelo ugodne, tako tudi s celjskim avtobusom. Torej 10. avgusta vsi na vrh sv. Benedikta!

Trbovlje. (Vlom.) Neznani vlomilci so obiskali v noči trgovino Ane Krevelj v Trbovljah. Skozi stransko okno so udrli v trgovino, katero so pretaknili v upu, da bodo zadeli na večjo svoto denarja, a so odnesli le 200 Din. Pač pa je izginilo iz trgovine veliko srajc, nogavic in družega manufakturnega blaga.

Dobova pri Brežicah. Na Jesenicah v Veliki Dolini pri Brežicah je imelo gasilno društvo svojo veselico, katera so se udeležili tudi fantje iz Mihalovca pri Dobovi. Med Mihalovčani in domačimi fanti je prišlo na večer do obračuna najbrž radi licitacij na veselici. Okrog desete ure zvečer so se odpravili fantje iz vasi Obrežje proti domu. Mihalovčani za njimi Sedemindvajsetletni posestniški sin Jožef Poh iz Obrežja je dobil od enega Mihalovčana zabodljaj z nožem v levo ramo in več udarcev po roki. Prepeljali so ga v bolnico v Brežice.